

Ölmeyen Aşk

– S.SAMYELİ · 30 Nisan 2011

Aslı diyorlar bana seni sevdiğim için.
Kerem,im olmadın ya işte buna yanarım.
Hasretinle kavruldu yandı kül oldu içim.
Pınarım olmadın ya, işte buna yanarım.

Ne başı var ne sonu gezdirdiğin çöllerin.
Toprakları kurumuş gönülde ki güllerin.
Ben aşkınla yanarken sen oldun ya ellerin.
Gönlüme dolmadın ya, işte buna yanarım.

Kördü sanki gözlerin gerçekleri görmedin.
Açılan gonca gülü el uzatıp dermedin.
Gönül köşküm senindi salınıpta girmedin.
Sultanım olmadın ya, işte buna yanarım.

Gördüklerim gerçek mi serap mı seçemedim.
Sevdan derin kuyuydu bir yudum içemedim.
Tatlı candan geçtim de Yar senden geçemedim.
Kadrimi bilmedin ya, işte buna yanarım.

Sevdam boğardı seni içinde kulaç atsan.
Ömür boyu saklardım gönül köşkümde yatsan.
Kıyamet mi kopardı alıp koluna taksan.
Geriye gelmedin ya, işte buna yanarım.

Ummana saldın beni baş açık,yalın ayak.
Kurtar dedim Yarabbi doğsun artık bu şafak.
Canı benimden söktü zamansız gelen fırak.
Yüzüme gülmedin ya, işte buna yanarım

Zehir olsa yalardım parmağında ki balın
Gölge olmadan cana kurudu gitti dalın.
Kaydın avuçlarımdan görünmese de salın.
Yürekte ölmedin ya, işte ona yanarım.